

Núm. de Protocol: AD-015-1/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 1 0

PARTS:

Apel.lant: U.H.

Representant: Sra. C.C.

Advocat: Sr. J.P.L.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada: Sra.M.V.T.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet

Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 17 de maig de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-015-1/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La U.H. de les Valls d'Andorra va interposar, el 5 de gener de 1994, un recurs de reposició contra el Reglament de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, aprovat pel Govern el dia 14 de desembre de 1993 i publicat al BOPA el 22 de desembre següent. El recurs, que considerava que el Reglament vulnera els articles 17 i 18 de la Constitució andorrana, que en la seva lletra i esperit estableixen el principi de llibertat d'associació, va ser desestimat per decret del Govern núm. 17/GJ/94, de 5 de gener de 1994, en considerar que el Reglament no infringia ni el principi expressat ni el de jerarquia normativa amb la Llei que desenvolupa, de creació de la Cambra.

2.- Contra aquests actes administratius la U.H. va presentar demanda davant el Tribunal de Batlles el 9 de març de 1994. En ella demanava novament la declaració de nul·litat del Reglament i també que la Batllia presentés una acció d'inconstitucionalitat de la Llei de Creació de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, de 3 de setembre de 1993 (BOPA de 28 de setembre) per possible vulneració del principi abans citat.

3.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles dictà sentència en data 11 de juliol de 1994 desestimant la demanda i declarant conforme al dret el Reglament impugnat, sense estimar necessària la formulació de la qüestió d'inconstitucionalitat de la Llei.

4.- La U.H. presentà recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Batlles el 28 de setembre de 1994 reiterant les pretensions deduïdes en la primera instància i, en particular, el plantejament, per la Sala Administrativa del Tribunal Superior, de la qüestió d'inconstitucionalitat de la Llei abans esmentada en tant que preveu l'obligatorietat de pertinença a la Cambra. El M.I. Govern contestà aquest escrit el 17 d'octubre, oposant-s'hi i reiterant les afirmacions fetes en la via administrativa.

5.- El dia 13 de desembre de 1994 tingué lloc la vista oral, en la qual les parts van manifestar allò més adient als seus interessos, finalitzada la qual quedaren les actuacions vistes per votació del Tribunal Superior.

6.- Aquesta Sala administrativa, per aute de 19 de gener de 1995 va decidir plantejar, davant el Tribunal Constitucional, la qüestió de si l'article 3.1.a) pf. 2 de la Llei de Creació de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, de 3 de setembre de 1993 (BOPA de 28 de setembre) vulnera els articles 17 i/o 18 de la Constitució andorrana en declarar obligatòria la inscripció dels comerciants,

industrials i titulars de serveis en el cens de la Cambra, suspenent la tramitació del recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Batlles fins que hi hagués sentència del Tribunal Constitucional sobre la qüestió plantejada.

7.- El Tribunal Constitucional, en sentència de 3 d'abril de 1995, publicada al BOPA el 5 d'abril de 1995, Núm. 19 any 7, ha decidit declarar la constitucionalitat de l'esmentat article.

8.- Un cop aquesta Sala ha tingut coneixement de la sentència, s'ha aixecat la suspensió de la tramitació de l'apel·lació i, sense cap altre tràmit, s'han reunit els magistrats per deliberar.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- L'objecte d'aquest procés jurisdiccional s'emmarca en l'article 39.2.a) de la Llei Qualificada de la Justícia ja que es discuteix la subjecció al dret del exercici, per part del Govern, de la seva potestat reglamentària en aprovar el Reglament de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra.

L'acte administratiu la legalitat del qual s'ha d'analitzar és l'acord del M.I. Govern, adoptat el 14 de desembre de 1993 i publicat al BOPA el 22 de desembre següent aprovatori del Reglament de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra. El present recurs és extensiu al decret del Govern núm. 17/GJ/94, de 5 de gener de 1994, desestimatori del recurs de reposició interposat per la U.H. contra el Reglament.

Segon.- Els arguments de fons que la U.H. al·lega en la demanda i en el recurs d'apel·lació fan referència a la possible inconstitucionalitat del Reglament en tant que vulnera els articles 17 i 18 de la Constitució andorrana, que en la seva lletra i esperit estableixen el principi de llibertat d'associació, i el decret del Govern núm. 17/GJ/94, de 5 de gener de 1994, va considerar que el Reglament no infringia ni el principi expressat ni el de jerarquia normativa amb la Llei que desenvolupa, de creació de la Cambra.

Aquest criteri va ser confirmat per la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia però aquesta Sala, davant la circumstància que el *tema decidendi* era, en definitiva, un pronunciament sobre la constitucionalitat d'una

Llei, va considerar que era el Tribunal Constitucional qui havia d'eliminar, amb l'autoritat que en exclusiva li confereix la Constitució andorrana, els dubtes que amb insistència plantejava la U.H..

Resolta la qüestió, aquesta Sala es remet íntegrament als arguments de la Sentència constitucional, particularment quan diu -en analitzar, en el fonament jurídic quart, el requisit negatiu necessari per a la constitució vàlida d'una corporació- que "El que no es pot admetre és pretendre que aquest vessant negatiu del dret d'associació comporti el rebuig de l'adscripció obligatòria a les Cambres, ja que aquestes són unes corporacions de dret públic que, per més integrades per persones privades que estiguin, són utilitzades per l'Administració per a la consecució de finalitats d'interès general, que no es podrien assolir si no en forma part la totalitat del cens dels comerciants i de les empreses, de la qual cosa es deriva necessàriament l'obligatorietat de l'adscripció".

Tercer.- En no haver-se plantejat cap altre motiu d'ordre legal sobre l'adequació al dret de l'acte aprovatori del Reglament, no procedeix fer noves consideracions, sinó que correspon la desestimació del recurs interposat contra la sentència de la Batllia, sense fer cap pronunciament sobre les costes d'aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la U.H. contra la sentència núm. 94-26, dictada l'11 de juliol de 1994 per la Secció Administrativa de la Batllia, que confirmem íntegrament. No fem condemna al pagament de les costes causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré